

MODEL DE SUBIECT PENTRU TESTAREA COMPETENȚELOR LA DISCIPLINA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Citește textul de mai jos și scrie pe foaie rezolvarea pentru fiecare cerință formulată!

Cele ce vreau să povestesc s-au petrecut într-un mic oraș, un oraș cu străzi prost pietruite și cu mulți pomi, unde fiecare știe totul despre celălalt, într-atât sunt de puțini și de plictisiți oamenii acolo.

Un om din cale afară de ciudat locuia în orașul acesta, omul acesta nu era prea înalt, cam gras și șchiopăta de-a binelea de un picior, avea niște ochi foarte strălucitori și un surâs din cele mai plăcute din câte mi-a fost dat să văd. [...]

Când mergea pe stradă, el avea totdeauna o carte în mână, din care citea mergând și se lovea mereu de oameni, de felinare și case, iar dacă îi vorbeai, după ce te privea o clipă batjocoritor, făcea un „Hm!”, care părea că vine din burta lui rotunjită, și pleca șchiopătând mai departe, și totuși nu era rău, nu, Doamne ferește! Dimpotrivă, marea lui avere (căci era foarte avut) și-o cheltuia pentru un singur lucru, ca să facă bucurie copiilor. [...] Ținea să fie prieten cu fiecare, la început se adresa copilului cam în felul acesta: „Toto, ia vino la moșul, să fim prieteni!”. [...] Din pricină că nu vorbea decât cu copiii și din pricină că fiecăruia, până a nu-i ști numele, îi spunea Toto, lumea îi zicea „Toto”. În orașul acela trăiau, desigur, cei mai fericiți copii. Dacă vreun micuț zdrențaros, cu nasul vânăt și murdar, stătea vrăjit lângă vitrina magazinului cu jucării, Toto răsărea ca din pământ lângă el. Privea câteva clipe, dus pe gânduri, vitrina, se schimba de pe un picior pe celălalt și după ce tușea de câteva ori, ca pentru a-și stăpâni o mare emoție, îl ruga pe copil să-i facă plăcerea de a-și alege o jucărie, dar una oricât de scumpă, pe care, iată, va plăti-o el imediat. Puțin timp după venirea lui în oraș, Toto cunoștea toți copiii și era cunoscut de toți; când el trecea prin grădina publică, toți omuleții își lăsau jocul și-l înconjurau, i se agățau de haine, uneori pătându-i-le și rupându-i-le din prea mare zel, și Toto lăsa imediat cartea și începea cine știe ce poveste caraghioasă, de să te strâmbi de râs. [...]

Primăvara, prin mai, Toto dădea în grădinile lui o mare serbare, bineînțeles numai pentru copii. Când o mamă voia să-și amenințe copilul, spunea: „N-am să te las să te duci la serbarea lui Toto”. Era tot ce putea să fie mai trist pentru un copil din orașul acela – căci serbarea era într-adevăr minunată.

(după Magda Isanos, „Toto”)

1. Identifică în textul dat și notează: sinonime (cuvinte cu sensuri asemănătoare) pentru cuvintele *surâs*, *avere* și antonime (cuvinte cu sensuri opuse) pentru cuvintele *scumpă*, *plictisiți*.

8 puncte (2p. X4= 8)

sinonime _____

antonime _____

2. Analizează sintactic și morfologic un subiect și un predicat din enunțul următor: „*Dacă vreun micuț zdrențăros, cu nasul vânăt și murdar, stătea vrăjit lângă vitrina magazinului cu jucării, Toto răsărea ca din pământ lângă el.*”

10 puncte (5p.X2 = 10)

3. Alcătuieste câte un enunț în care cuvintele *de-a*, *mai*, *cam*, *mi-a* să se ortografieze altfel decât în text.

12 puncte (3 X4)

4. Formulează, în enunțuri, două idei principale desprinse din textul propus.

10 puncte (5X2 = 10)

5. Realizează un dialog, de șase-opt replici, între o mamă și copilul său, căruia nu îi place să citească, dar care vrea să participe la serbarea organizată de Toto.

20 puncte

6. Redactează o compunere, de 100-150 de cuvinte, în care să relatezi o întâmplare prin care să prezinți cum i-a îndeplinit Toto cea mai mare dorință a unui copil necăjit.

20 puncte

În redactarea compunerii, vei avea în vedere:

- respectarea succesiunii logice a evenimentelor, în concordanță cu cerința dată;
- valorificarea a două informații din text, altele decât cele din cerință;
- propunerea unui titlu semnificativ.